

[Christophersen.]

fører os frem til et samfund uden social og uden kulturel bevidsthed.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil gerne begynde med nogle enkelte bemærkninger over for finansministeren, der jo afviste og kommenterede både de ændringsforslag, der var stillet af venstre og os sammen, og de forslag, vi havde stillet alene.

Vi skal spare, og det skal vi også på ord i dag, og derfor kan jeg, for så vidt angår de forslag, vi har stillet sammen med venstre, holde mig til de bemærkninger, hr. Christophersen lige gjorde.

Ministeren sagde om det konservative folkepartis forslag, at det er gamle heste, der trækkes frem. Næst efter at sige, at det gælder, at også gamle heste skal røres, ellers kan de nemt gå til, så må jeg føje til at det var ikke så overvældende streng kritik, ministeren havde over for os. Der var nogle bemærkninger, der gik på u-landshjælpen. Jeg har sådan set beklaget, at vi må stille det forslag, men det synes vi er naturligt at gøre; jeg har sagt, at så længe vi må låne ude, så er det et problem, i hvilket omfang Danmark kan bidrage til u-landshjælpen, selv om vi gerne ville gøre det.

Videre blev der sagt, at vi ville nedsætte serviceniveauet, fordi vi markerer, at postvæsenet kan udskyde nogle indkøb af driftsmidler, og at visse udbygninger af telefonnettet kan foregå i lidt langsommere tempo. Det er da muligt, at det varer en lille smule længere, før man får disse goder. For resten skal det vel siges, at vores postbesørgelse efterhånden er blevet af en sådan karakter, at den såmænd ikke er særlig god. Den kunne måske efter ministerens mening blive ringere endnu, og det er selvfølgelig galt; der er mange ting i den forbindelse, vi kunne snakke om, men det kan vi gøre en anden gang.

Det væsentligste, ministeren sagde om det, var, at vi havde ikke underbygget vore forslag nok. Jeg har allerede sagt i dag, at vi har i visse tilfælde, selv om der ligger beregninger til grund, måttet skønne over, hvorledes disse sammensatte forslag, som vi er kommet med, kunne komme til at virke. Jeg kan henvise til, hvad jeg sagde herom i mit første indlæg i dag.

Det væsentligste, ministeren sagde i øvrigt om vores 900 mill. kr.s besparelse, var: det er mængden, der gør det. Det har vi nu ikke tænkt os, for i så fald synes vi egentlig, at beløb

bet skulle have været større. Men vi har ment, at der må være en realistisk chance for at spare her – selv om vi erkender, hvor svært det kan være. Selv om vi altså hermed kommer til at belægge rammeudgifterne ganske meget, så mener vi, der måtte være en chance for, at man kunne komme igennem med dette, hvis man ville. Det forekommer mig, at der i ministerens tale var en undertone om, at man ville i grunden gerne, men man kunne ikke. Jeg erkender, at jeg heller ikke umiddelbart med den indsigt, jeg har i tingene, kan anvise, at det må kunne gøres dér og dér. Men jeg tror, at vore tal efterhånden er blevet så store . . .

Formanden:

Der er for megen uro, specielt i højre side af salen.

Hagen Hagensen (KF):

. . . at vi alle sammen må gøre en fælles indsats for at søge at spare.

Jeg kan naturligvis ikke lade være at gøre nogle bemærkninger til hr. Albertsen, der bedrøvet kom herop og fortalte om, hvorledes de forslag, vi har stillet vedrørende invalidepensionister og også vedrørende plejehjemsindlagte, hvilede på helt forkerte forudsætninger. Han bad om at få nogle beregninger om det og sagde, at han ikke havde kunnet få dem i finansudvalget, men der måtte vel være en konservativ til stede i dag, der kunne gøre rede for det. Hr. Albertsen har fået svaret i udvalget fra min side. Det er skønnet, at det beløb dér vil kunne indvindes ved at foretage, hvad vi mener det er rimeligt at gøre af hensyn til invalidepensionisterne; så vil der kunne spares et beløb på 200 mill. kr. Jeg erkender, det er et skøn; det kan være, beløbet er skønnet for højt. Nu vel, men der er her peget på noget, det er værd at tage med. Det samme gælder for så vidt angår plejehjemmene. Der er taget højde for, at der skal gives 15.000 kr. til dem, der vil have en pårørende hjemme, der er visiteret til plejehjem. Der er også taget højde for, hvad plejehjemspladser koster, og den almindelige besparelse derved er ikke sat for højt, hvis der er tale om nye plejehjemspladser. Hvis der er tale om et gennemsnit mellem gamle og ny, så er det måske endda ikke helt højt nok.

Fru Grethe Philip gjorde også nogle bemærkninger om, hvordan vi ville føre dette igennem. Jeg har søgt her at skitsere lidt af det. Fru Grethe Philip var bekymret over,